

ת"פ 36180/08/20 - אשרף פאיז זועבי נגד ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי ועדות מקומיות לתכנון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליימ

12 נובמבר 2020

עתפ"ב 36180-08-20 זועבי נ' ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי

בפני כב' הנשיא אברהם אברהם

המערער אשרף פאיז זועבי

ע"י ב"כ עוה"ד קובי טל ואח'

נגד

המשיבה ועדה מקומית לתכנון הגליל המזרחי ועדות מקומיות לתכנון ע"י

ב"כ עוה"ד ענת באור פרל

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בבית שאן (כב' השופטת וידאד יונס גנאים)

שניתן בתיק תו"ב 51924-08-19 מיום 07.07.20

פסק דין

המערער הורשע בבית משפט השלום בעבירות הסובבות סביב הקמתו של מבנה בלא רישיון. ערעורו מופנה כנגד הרשעתו. הודעת הערעור מפרטת שורה ארוכה של טענות, מרביתן מכוונות לתקלות הליכיות ומקצתן לגופו של אישום. המשיבה מבקשת להותיר את פסק הדין על כנו.

לאחר ששקלתי בטענות הצדדים, מצאתי לקבל את הערעור ולבטל את פסק הדין של בית משפט השלום.

ראשית אזכיר, כי המערער לא היה מיוצג בידי עורך דין בבית משפט השלום. העובדה כי זו היתה בחירתו אף שהדבר הוצע, אינה משנה את העובדה שהוא לא היה מיוצג.

דיון ראשון בעניינו של המערער התקיים ביום 12.11.2019, ובמהלכו הודיעה ב"כ המשיבה, כי המערער מבקש להתייעץ עם איש מקצוע כדי לבחון אם ניתן להכשיר את הבניה. לשם כך נדחתה הקראת כתב האישום, ולאחר דחיה אחת היא התקיימה ביום 4.2.2020. עיון בפרוטוקול של דיון זה מגלה, כי לא נתקיימה חובת הקראתו של כתב האישום, ובכלל זה מתן הסבר על משמעותו ותוכנו, כמתחייב בכלל, ו כאשר הנאשם אינו מיוצג בפרט. נוסף על כך גם אין אמירה של המערער כי הוא מודה בעובדות כתב האישום ובעבירות שמולידות עובדותיו. כל שיש בפרוטוקול הוא אמירה של המערער, שמאשר כי המדובר היא "קשתות מניילון", ומאשר את גודלה ואת מיקומה, כשהוא מוסיף כי הוא בוחן אם ניתן להתאים את הבניה לתקנות הפטור (מהיתר). לא בא מפיו אישור לפיו כל האמור בכתב האישום הוא אמת. חרף זאת, הדבר הבא המופיע בפרוטוקול הוא הרשעת המערער לפי הודאתו. הודאה שכזו לא היתה.

עמוד 1

ביום 3.3.20 התקיים הדיון הבא בעניינו של המערער, ובו השמיעה המשיבה את טיעוניה לעונש. המערער טען את טענותיו שלו. אינני משוכנע כפי שטוען עתה סניגורו, כי מדבריו של המערער באותו דיון עולה כפירה בעובדות כתב האישום. מכל מקום, אין כאן טיעון של ממש לעונש מצידו, באשר כל שעניין אותו אז (וכנראה גם היום), הוא שאלת הפטור מהיתר. מכל מקום, התקלה שבהקראת כתב האישום כפי שתיארתי לעיל היתה נותרה, והדיון בעונשו של המערער לא ריפא את הפגם.

מכיוון שכך, הואיל ולא נתקיימה כדבעי הקראה של כתב האישום, והמערער לא הודה בעובדות כתב האישום ובעבירות שהן מולידות, יש לבטל את ההרשעה, ומילא את גזר הדין, וכך אני עושה.

העניין יחזור לבית משפט השלום לשלב הקראת כתב האישום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.